

1. versjon

| Skole. | Trinn.  | Elevnummer. | Kjønn.                                                |                                  | Det første språket du lærte.      |                                                       |
|--------|---------|-------------|-------------------------------------------------------|----------------------------------|-----------------------------------|-------------------------------------------------------|
|        | 7.trinn | 0633        | Jente<br><input checked="" type="checkbox"/><br>JENTE | Gutt<br><input type="checkbox"/> | Norsk<br><input type="checkbox"/> | Annet<br><input checked="" type="checkbox"/><br>ANNET |

### Skatten

For noen dager siden fortalte bestefaren min noe om en skatt som han fant da han var på min alder. Han ga meg et skattekart og sa at jeg skulle prøve å finne den med Ludvig og naboenta Olivia. Ingen liker henne, og hun har aldri noen å være med. Jeg synes bare at hun er litt annerledes, men jeg har ikke lyst til å ta med henne for å finne denne skatten bare for at hun er litt alene.

Jeg sa det til bestevennen min Ludvig, men han ville bare være med hvis jeg droppet Olivia. Men jeg lovte bestefar at jeg skulle ta med henne ellers så ville han ikke ha gitt meg kartet. I dag skal jeg, Ludvig og Olivia finne den skatten, men Ludvig vet ikke at Olivia skal bli med og hun vet ikke at vi ikke vil at hun skal være med.

``Så skal vi dra, eller?`` spurte Ludvig. Jeg så ut av vinduet og jeg ser Olivia <sup>at</sup> hun smiler. Hun smiler nesten aldri. Sist jeg så henne smile var i sjette klasse, jeg husker at jeg hadde spurt henne om hun ville gjøre noe. Hun må ha blitt veldig glad da jeg spurte om hun ville være med meg og Ludvig i dag. Hvordan skal jeg si dette til Ludvig og Olivia? Bva!

Jeg bestemte meg for og ikke si det til Ludvig og bare gå uten henne. ``Ja, vi drar nå`` svarte jeg. Vi tok med oss sekkene, spaden og det viktigste av alt kartet. Kartet viste at skatten skulle være i skogen bak skolen. Da vi sto utenfor skolen, hører Ludvig noe bak oss. Han snur seg og der står Olivia. Hun hadde fulgt etter oss.

Jeg forklarte alt sammen og vi ble enige om at vi skulle gå videre alle sammen for å finne skatten. Olivia hadde nå ansvaret for kartet. Hun så litt på kartet og så begynte hun å smile. ``Jeg vet hvor skatten er`` ropte hun. Vi løpte etter henne helt til vi var framme. Jeg og Ludvig begynte å grave med en gang.

Jeg traff noe hardt. Olivia tok opp kisten. ``Skal vi åpne den?`` spurte hun. ``Ja!`` svarte jeg og Ludvig samtidig. Vi prøvde og prøvde i nesten en halvtime, men til ingen nytte. Vi trengte en nøkkel.

Jeg ser noe skinnende i bunnen av gropa det skattekisten hadde vært. Jeg reiste meg opp og begynte å grave med det samme helt til jeg fikk opp nøkkelen. ``Hva venter du på? Du må åpne den!`` Vi åpnet forsiktig kisten. Denne kisten var nesten full med gamle leker, bøker og bilder.

``Det er et bilde av bestefaren din og bestemoren din her jo`` sa Ludvig. Jeg så på bildet og han hadde rett. Det var bestefaren min og bestemoren min. I bunnen av kisten lå det et lite

stykke papir. På papiret sto det: Dette er våre minner og ting som betyr mye for oss. Det er  
våre skatter. Vis oss dine.

Vi løpte hjem og fylte kista med våre skatter. To dager senere gravde jeg den ned på samme  
sted og gjemte kartet. Jeg lurte på hvem som finner skatten neste gang?

Bra avslutning.